

ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ РЕЄСТР: ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ

Філіпченко К.Ш.,

*здобувач вищої освіти спеціальності 081 «Право»
Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого*

З впровадженням у 2019 році концепції «держава в смартфоні» в Україні було зроблено значний прорив в отриманні інформації та послуг в електронному вигляді. Цифровізація сьогодні є досить актуальним питанням у будь-якій сфері суспільного життя, оскільки не залишився і аграрний сектор. Тенденція переходу до онлайн в агросекторі пов'язана, передусім, із протидією рейдерству та корупційним схемам, а також для більш швидкої, звучної та ефективної взаємодії суб'єктів сільськогосподарської діяльності, суспільства та держави в цілому. Дана тенденція є ключовою й для 2021 року.

Перші спроби на шляху до цифровізації сільськогосподарської сфери були зроблені у 2020 році з прийняттям Закону України «Про національну інфраструктуру геопросторових даних», за яким через створення єдиного порталу постала можливість отримати доступ до даних про об'єкти нерухомості, зокрема, земельні ділянки, природні ресурси тощо. Цим же Законом передбачається відкриття даних Державного земельного кадастру.

Наприкінці 2020 року було прийнято Закон «Про внесення змін до деяких законів України щодо функціонування Державного аграрного реєстру та удосконалення державної підтримки виробників сільськогосподарської продукції», який створив нормативне регулювання для функціонування державного аграрного реєстру. Також 2 червня 2021 року постановою Кабінету Міністрів України «Про функціонування державного аграрного реєстру» було затверджено «Порядок ведення та адміністрування Державного аграрного реєстру», відповідно до якого Порядок визначив правові та організаційні засади ведення та адміністрування Державного аграрного реєстру, який є державною автоматизованою інформаційною системою збирання, обліку, накопичення, оброблення та надання інформації про виробників сільськогосподарської продукції та сільськогосподарську діяльність, яку вони провадять [1].

Державний аграрний реєстр забезпечить облік аграріїв-отримувачів державної допомоги; забезпечить прозоре адміністрування, спрямування та розподіл коштів державної підтримки в агропромисловому комплексі за допомогою електронних засобів; надасть зручні електронні сервіси аграріям, зокрема відображення у «кабінеті аграрія» інформації про землю, зареєстровані речові права оренди, зареєстрованих тварин; також забезпечить отримання статистичної інформації для органів державної влади та органів місцевого самоврядування та створить надійний канал комунікації між державою, органами місцевого самоврядування та виробником сільськогосподарської продукції [2, С. 4].

До проблем, що покликаний вирішити даний реєстр належать подання заявок на державну підтримку та її адміністрування здійснюється в ручному режимі, що призводить до помилок, корупційних ризиків, часових та фінансових затрат держави і

аграрія; обмежений облік виробників сільськогосподарської продукції та недостатність достовірної і актуальної статистичної інформації про галузь, що унеможливує формування якісної аграрної політики; низький рівень поширення електронних державних сервісів в агропромисловому комплексі; відсутність стабільного, надійного та швидкого каналу комунікації держави з аграріями [2, С. 3].

Особливостями даного реєстру є його ведення за рахунок коштів державного бюджету, шляхом добровільного внесення сільськогосподарськими виробниками відомостей про себе. Такі виробники, що внесли відомості про себе в Державний аграрний реєстр набуватимуть право на отримання державної підтримки на основі інформації, що міститься в реєстрі без надання відповідних відомостей в паперовій формі. Це однією особливістю є те, що Державний аграрний реєстр відображає інформацію про сільськогосподарських виробників з інших державних реєстрів та кадастрів. Також, даний ДАР використовується для електронної взаємодії між фізичними та юридичними особами, державними органами, органами місцевого самоврядування, центрами надання адміністративних послуг.

Отже, впровадження Державного аграрного реєстру сприятиме зростанню кількості отримувачів державної підтримки, спрощенню взаємодії між державою та сільськогосподарськими товаровиробниками, запровадженню програм цільової державної підтримки з можливістю виконання всіх процесів через електронні інструменти. Однак, наразі Державний аграрний реєстр працює в пілотному режимі лише в деяких територіальних громадах, проте далі планується повномасштабне запровадження даного реєстру в усіх громадах.

До переваг реєстрації в Державному аграрному реєстрі для сільськогосподарський виробників можна віднести можливість відстежувати актуальну інформацію про себе в державних реєстрах та кадастрах, отримувати інформацію про ініціативи в аграрній політиці та про державну підтримку, здійснювати взаємодію з органами влади, отримувати консультації від операторів-консультантів даного реєстру, накопичувати історію свого перебування в реєстрі, що дозволить бути у фокусі держави при формуванні аграрної політики та першим скористатися новим функціоналом.

Слід зауважити, що державна підтримка аграрної сфери України повинна бути спрямована на забезпечення достатнього рівня прибутковості сільськогосподарського виробництва на рівні, який дозволяє забезпечити розширене відтворення, виконання соціальних стандартів та сприятиме розвитку сільських територій. Крім того, від ефективності її здійснення залежатимуть можливості розширення експорту сільськогосподарської продукції і відповідного збільшення валютних надходжень, та формування цілісної системи продовольчої безпеки країни [3, С. 113-120].

Список використаних джерел:

1.Постанова Кабінету Міністрів України «Про функціонування державного аграрного реєстру» [Електронний ресурс] // Верховна Рада України. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/573-2021-%D0%BF#Text>.

2.Державний аграрний реєстр / Presentation Pauer Point [Електронний ресурс]. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: https://apk.cg.gov.ua/web_docs/2141/2020/10/docs/%D0%9F%D1%80%D0%B5%D0%B7.

3. Захарова Н.Ю. Державна підтримка розвитку сільськогосподарських підприємств України / Захарова Н.Ю., Мазурова І.В.. – Мелітополь: Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету ім. Д. Моторного (економічні науки), 2020. – (№ 2 (42)). – с.232.

*Науковий керівник: О. М. Савельєва, к.ю.н., асистентка
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого*

АВТОМАТИЗАЦІЯ АНАЛІЗУ ЧИННИКІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ВАРТІСТЬ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ У ПРИВАТНИХ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ

Стрельцова І.В.,

*здобувач вищої освіти спеціальності 122 «Комп'ютерні науки»,
Харківський національний університет радіоелектроніки*

Питання державного регулювання приватної медичної діяльності в Україні набули особливої актуальності. Приватні медичні заклади можуть бути рівноправним учасником процесу надання медичної допомоги в умовах проведення реформи сфери охорони здоров'я. Це важливо як для формування єдиного медичного простору, так і для забезпечення і гарантування з боку держави прав пацієнтів.

Основними конкурентними перевагами приватної медицини перед державною є: доступність, оснащеність, кваліфікація персоналу і зв'язок з потужними лікувальними установами. Окрім цього, приватні лікувально-профілактичні заклади знімають навантаження з державних лікарень та поліклінік, адже на сьогоднішній день понад 10% населення України обслуговується у приватних медичних кабінетах або приватних медичних центрах [1].

Правове регулювання цього процесу має відбуватись з урахуванням особливостей їх організаційно-правового статусу та цільового призначення. Державні, комунальні, приватні та відомчі медичні заклади мають здійснювати обслуговування пацієнтів, виходячи з однакових (стандартизованих) правил надання медичної допомоги. Сервісні можливості, додаткові послуги можуть відрізнитись, проте підходи щодо лікувально-діагностичного процесу мають бути однаковими. Саме тому невирішеними в умовах України є питання належного правового регулювання діяльності приватних медичних закладів. Адже з одного боку, вони є суб'єктами підприємницької діяльності та вільні у виборі її здійснення, проте з іншого, вони перебувають у рамках єдиних правил і стандартів, обумовлених побудовою єдиного медичного простору [2].

Більшість медичних центрів надають вузькоспеціалізовану амбулаторно-консультативну допомогу, широко представлені такі напрямки, як стоматологія, хірургія (особливо пластична), урологія, гінекологія, косметологія, неврологія, психотерапія, як найбільш привабливі з комерційної точки зору види спеціалізації [3].

В умовах динамічного ринкового середовища прибуток комерційних закладів охорони здоров'я від надання медичних послуг є одним з найголовніших показників, що визначає ефективність роботи та мету підприємницької діяльності.